mandat diœcesano ut sequestret juxta sancita a laudata Clementina.

» Nota II impedientem præfatam sequestrationem, vel fructus occupantem, incurrere etiam excommunicationem Papæ reservatam, latam contra usurpantes fructus beneficiorum ex cap. XVII Bullæ Cœnæ, et ex cap. IX Trident. sess. 22 *de Reform.* Sicuti si impediat per recursum ad laicam potestatem, ex cap. XIII et XVI ejusdem Bullæ.

» Nota III quod cum in mox cit. cap. XVI feratur excommunicatio in impedientes jurisdictionem ecclesiasticam ordinariorum, vel ab eis delegatorum, eam non incurrunt, ex vi dicti capitis, impedientes Rotam vel ordinarium quominus utantur jurisdictione sibi delegata a Sede apostolica, ut sentit Glossa in Clementina 3 *Auditor, de Rescriptis*, et post Barbosam *Thesaurus*, loc. citato (Giraldus, *Exposit. jur. pontif.* part. I, sect. 253). »

ANNOTATIO XLIII.

Lib. II. Decret. Tit. XVIII. de Confessis. § II n. 43; pag. 474.

DE SPONTE CONFESSIS.

3 Sanctioni cap. II, *Cum super*, hoc titulo, quod scilicet, si reus suum crimen etiam incidenter sponte confessus fuerit, in jure habendus sit pro convicto, ideoque, non obstante spontanea confessione, puniri debeat pœna ordinaria, conformis est constitutio Benedicti XIV, *Divinarum*, 2 aug. 1757, quoad reos tam ecclesiasticos quam laicos qui ad sacerdotalem ordinem non promoti ausu temerario præsumpserint missæ sacrificium celebrare, fidelium confessionem excipere, ac ad eucharisticam mensam accedentibus panem a se nulliter consecratum distribuere, ubi, revocata mitiori sententia cui adhæserat, in epist. encycl. ad omnes ordinarios, data eod. die 2 aug. ac reprobata tribunalium ecclesiasticorum praxi hactenus observata, decrevit iisdem reis nullatenus suffragari spontaneam confessionem ad pœnæ minorationem.

« Quam constitutionem Clemens XIII, feliciter regnans, constit. *Gravissimum*, 20 mart. 1760, in omnibus confirmavit, eamque extendit etiam ad auferentes vel habentes apud se, vel alio transferentes particulas consecratas, quomodocumque etiam sine qualitate furti, sive per se sive de mandato alterius. Nota tamen has Benedicti et Clementis sanctiones non procedere in hujusmodi delictorum reis, absque ulla prævia accusatione, sponte coram ecclesiastico tribunali comparentibus, ut expresse legitur in citata encyclica (Giraldus, *Exposit. jur. pontif.* part. I, sect. 255). »

ELENCHUS

TITULORUM PARAGRAPHORUM ET QUÆSTIONUM

IN HOC SECUNDO VOLUMINE JURIS CANONICI UNIVERSI CONTENTORUM.

LIBRI I DECRETALIUM

TITULUS XXXI.

DE OFFICIO JUDICIS ORDINARII.

§ I.

De iis, qui appellatione ordinarii et episcopi veniunt.

Quæstio 1. Appellatione ordinarii, qui veniant? 1
2. Quinam in specie secundum canones veniant appellatione ordinarii? 2
3. Quis nomine episcopi intelligatur, et an eo nomine quandoque veniant inferiores ordinarii? 3
4. Utrumque parochi veniant nomine prælatorum, sive ordinariorum jurisdictionem in foro externo habentium? 5

§ II.

De jurisdictione archiepiscopi in suffraganeos horumque subditos.

Quæstio 1. An, et qualem jurisdictionem archiepiscopus habeat in suffraganeos episcopos? 6
2. An, et in quibus casibus habeat archiepiscopus jurisdictionem in subditos sui suffraganei? 7

§ III.

De potestate episcopi generatim.

Quæstio 1. Quotuplex, et qualis sit potestas episcopi? 10
2. An potestas jurisdictionis competat episcopi immediate a Deo, vel potius mediante Papa. 11
3. Utrum illum, quem inferior prælatus excommunicavit possit episcopus hoc inscio absolvere? 13

IV.

De lege diœcesana, et lege jurisdictionis episcoporum.

Quæstio 1. Quid generatim sit tenendum de lege diœcesana, et jurisdictionis, et an monasteria ab eis sint exempta? 14
2. Quomodo interpretanda sit *Lex Diœcesana*, et *Lex jurisdictionis?* Ibid.
3. Quænam sint illa, quæ specialiter pertinent ad legem diœcesanam episcoporum? 15

§ V.

De casibus illis, in quibus episcopi habent jurisdictionem in regulares exemptos.

Non habet quæstiones. 7

§ VI.

Referuntur alii casus, in quibus regulares exempti episcopis sunt subjecti.

Non habet quæstiones. 23

TITULUS XXXII.

DE OFFICIO JUDICIS.

§ I

De judice, ejusque officio generatim.

Quæstio I. Quid sit judex? 27
2. Quænam requirantur in judice, quæque ejus judicium pervertant? 28
3. An judici liceat accipere munera, vel saltem xenia consistentia in esculentis, et poculentis? Ibid.
4. Utrum judex pro suo labore possit exigere sportulas? 29
5. Quotuplex sit officium judicis? 30
6. In quo differat imploratio officii judicis ab actione? 31

§ II.

De obligatione judicandi secundum allegata et probata, etiam contra propriam scientiam judicis.

Quæstio I. Utrum judex teneatur judicare secundum allegata et probata? 32
2. An judex possit, ac debeat judicare secundum allegata et probata, etiam contra propriam conscientiam : id est, condemnare eum, qui per testes, aut alias probationes convictus est sive de crimine, sive de debito aliquo, quem tamen judex privata scientia certo scit esse innocentem; vel, actore non probante, absolvere reum, quem tamen certo scit esse nocentem, vel debitorem? Ibid.

§ III.

De officio judicis circa causas probabiles, vel multum intricatas, atque defectum advocatorum.

Quæstio I. Utrum judex possit judicare secundum opinionem minus probabilem, vel saltem juxta æque probabilem, accepta pecunia, seu in favorem amici? 36
2. Quid agendum sit judici, quando utraque litigantium pars videtur habere causam æque probabilem. 37
3. An in casu multum intricato possit judex partibus compositionem, seu transactionem imperare? 38
4. An judicis sit providere parti non habenti idoneum advocatum, et qualiter? 39
5. Utrum, si a litigantibus, vel eorum advocatis, aliquid minus dictum fuit, illud judex supplere possit, ac debeat? Ibid

TITULUS XXXIII

DE MAJORITATE ET OBEDIENTIA.

Quæstio I. Quid sit, et quibus ex causis majoritas inter clericos attendatur? 40
2. Quid sit obedientia, et in quibus generatim consistat, seu attendatur? 41
3. Cui magis sit obediendum, si quis duos habeat superiores, et unus præcipiat unum, alter contrarium? 43
4. Quæ sint pœnæ inobedientium 45

TITULUS XXXIV.

DE TREUGA ET PACE

Quæstio I. Quid sit pax, et quæ ejus commoda? 46
2. Quid, et quotuplex sit treuga? Ibid.
3. An cum hostibus inita pax, et treuga frangi possit? 47

TITULUS XXXV.

PACTIS.

§ I

De natura, et divisione pactorum, horumque effectu.

Quæstio I. Quid sit pactum, et an differat a contractu? 48
2. Quomodo pactum ut sic dividatur? 49
3. Quibus modis pactum vestiatur? 50
4. Qui sint effectus pactorum? 51
5. Utrum ex pacto nudo detur actio? 52

§ II.

Qui, quibusque de rebus, possint pacisci?

Quæstio I. Quinam generaliter possint, vel non possint pacisci, seu pacta inire? 53
2. An, sicut aliquis potest sibi pacisci, ita possit et alteri? 54
3. De quibus rebus liceat pacisci? 56

§ III.

De nonnullis pactis illicitis, et a jure reprobatis.

Quæstio 1. An valeat pactum pro obtinendis rebus spiritualibus? 57
2. Quænam pacta circa beneficia ecclesiastica in hoc titulo specialiter prohibeantur? Ibid.
3. Utrum valeat pactum in præjudicium juris parochialis? 58
4. Utrum valeant pacta et compositiones, quas superiores locales religiosorum mendicantium, ut puta priores fratrum prædicatorum, vel guardiani fratrum minorum absque licentia ministrorum, vel capitulorum provincialium, ineunt cum prælatis, seu rectoribus parochialium ecclesiarum, super juribus parochialibus, et aliis articulis? 59
5. Utrum valeat pactum, quod filia dote contenta patri ab intestato non succedat? Ibid.
6. Utrum pacta inferiorum cæteroquin invalida, per consensum superioris convalidentur? 60

§ IV.

De contractibus in genere.

Quid 1. Quæstio sit contractus, et quomodo dividatur? 61
2. Quot, quibusque modis perficiantur contractus? 62
3. Quænam dicantur substantialia, naturalia, solemnia, et accidentalia contractuum? 63

§ V.

De contractibus nominatis, et innominatis.

Quæstio 1. Qui dicantur contractus nominati, et innominati? Ibid.
2. Quæ sint differentiæ inter contractus nominatos, et innominatos? 64

§ VI.

De contractibus bonæ fidei, et stricti juris

Quæstio 1. Quid, et quot sint contractus bonæ fidei, et stricti juris? 65
2. Quæ sint differentiæ inter contractus bona fidei, ac stricti juris? 66
3. An allata divisio in contractus bonæ fidei, et stricti juris, etiam de jure canonico procedat? 67

TITULUS XXXVI.

DE TRANSACTIONIBUS.

De natura transactionis, ejusque requisitis.

Quæstio 1. Quibus modis sumatur transactio, et quid sit? 68
2. Qualis contractus sit transactio? 69
3. Quæ requirantur ad transactionem? Ibid.

§ II.

De rebus, super quibus potest, vel non potest fieri transactio.

Quæstio 1. De quibus generatim possit fieri transactio? 70
2. An super matrimonio possit fieri transactio, vel saltem amicabilis compositio? Ibid.
3. An sit licitum transigere super relictis in testamento, vel codicillo? 71
4. An sit licitum transigere super crimine, dando videlicet adversario suo pecuniam, vel aliud pretio æstimabile, ut ab accusatione ejus desistat? 72

§ III.

De transactione super beneficio ecclesiastico, aliisque rebus spiritualibus.

Quæstio 1. An sit licita transactio super beneficio ecclesiastico, aliisque rebus spiritualibus? 73
2. Quomodo super beneficio ecclesiastico possit fieri amicabilis compositio, juxta c. *Super eo.* h. t. quod expresse loquitur de beneficio ecclesiastico in litigium deducto? 74
3. Utrum valeat transactio super spirituali subjectione? Ibid.

§ IV.

De effectibus transactionis, ejusque obligatione, si fiat per prælatum de rebus Ecclesiæ.

Quæstio 1. Qui sint effectus transactionis? 75
2. Utrum transactio ita imponat finem litibus, ut non possit rescindi ob læsionem ultra dimidium? 76
3. Qua ratione valeat, atque obliget transactio facta per prælatum de rebus Ecclesiæ? 77

TITULUS XXXVII.

DE POSTULANDO

§ I.

De munere, et potestate postulandi.

Quæstio 1. Quid, et quale munus sit postulare? 78
2. Quinam postulare, vel advocatum in judicio agere prohibeantur? 79
3. Utrum clerici possint postulare, seu agere advocatum ad lites? 80
4. Utrum monachi, aliique religiosi possint postulare, seu advocatum agere in judicio? 81

§ II.

De obligatione postulantium, seu advocatorum.

Quæstio 1. Quotuplex generatim sit obligatio postulantium, seu advocatorum? 82
2. Qua ratione advocatus teneatur servare modestiam, veritatem, et fidelitatem? 83
3. Qua ratione teneatur advocatus servare competentiam in salario? 84
4. Utrum advocatus possit cum suo clientulo pacisci de quota litis, vel alium contractum inire? Ibid.
5. Utrum licitum sit advocatis alienas lites redimere? 85

TITULUS XXXVIII.

DE PROCURATORIBUS.

§ I.

natura et divisione procuratorum.

Quæstio I. Quid sit procurator? 86
2. Quomodo procurator differat a postulatore, seu advocato? Ibid.
3. Quæ sit procuratorum divisio, et distinctio? 87

§ II.

De iis, qui constituere, vel constitui possunt procuratores.

Quæstio I. Quis possit, vel non possit constituere procuratorem? 89
2. Utrum procurator possit constituere, seu substituere alium procuratorem? 90
3. Quis possit, vel non possit constitui procurator? 91
4. An procurator nonnisi certus constitui possit? 93

§ III.

De causis, in quibus potest intervenire procurator.

Quæstio I. In quibus causis possit, vel non possit intervenire procurator? Ibid.
2. An etiam in causis criminalibus possit intervenire procurator? 94
3. An, et qua ratione in contrahendo matrimonio possit intervenire procurator? 95

§ IV.

De mandato procuratorio, ac potestate per illud concessa.

Quæstio 2. Quid sit, et qualiter probetur mandatum procuratorium? 96
2. Utrum in procuratore requiratur speciale mandatum procuratorium? 97
3. Quam potestatem tribuat mandatum generale procuratori datum? 98
4. Quid possit procurator generaliter constitutus ad omnia, etiamsi mandatum exigant speciale? 99
5. Qui sint casus illi, in quibus procurator procedere nequit absque speciali mandato? 100

§ V.

De aliis effectibus mandati procuratorii.

Quæstio 1. Qui sint effectus mandati procuratorii? 101
2. An, ubi intervenit procurator, verba sententiæ condemnatoriæ concipienda sint in personam procuratoris præsentis, vel domini absentis? 102
3. Utrum negligentia, vel dolus procuratoris noceat domino? 103

§ VI.

De cessatione, ac revocatione officii procuratoris.

Quæstio 1. Quibus modis generatim finiatur officium procuratoris? 105
2. Utrum procurator semel constitutus, libere possit revocari, quibusque modis ejus revocatio fiat? Ibid.
3. Qua ratione officium procuratoris finiatur renuntiatione, seu mutuo principalium consensu? 106

§ VII.

De gestis per falsum, aut revocatum procuratorem, ac intimatione suæ revocationis.

Quæstio 1. Utrum gesta per falsum, seu revocatum procuratorem sint valida? 107
2. Utrum revocatio procuratoris habeat effectum, atque operetur nullitatem gestorum, licet ipsi nondum sit intimata! 108
3. Quibus sit intimanda revocatio procuratoris, ut habeat effectum ad inducendam nullitatem gestorum per ipsum? 109

TITULUS XXXIX.

DE SYNDICO.

Non habet quæstiones. 110

TITULUS XL.

DE IIS, QUÆ VI METUSVE CAUSA FIUNT.

§ I.

De vi, ac rebus per violentiam ablatis.

Quæstio 1. Quid, et quotuplex sit vis? 111
2. An gesta per vim valeant? Ibid.
3. Quid agendum, si cuipiam in bonis fortunæ aliquid per vim ablatum fuerit? 112

§ II.

De metu, et variis ipsum concernentibus.

Quæstio 1. Quid, et quotuplex sit metus, et an causet involuntarium? Ibid.
2. An, et qualis metus invalidet contractus? 114
3. Qualiter contractus, aliique actus ex metu gravi, atque ad extorquendum consensum injuste incusso procedentes, invalidentur? 115
4. Quodnam remedium juris competat metum passis? Ibid.

§ III.

De nonnullis casibus, in quibus metus vel non excusat, vel irritat actum ipso jure.

Quæstio 1. Quando metus non excuset, seu non faciat actum rescindi per sententiam judicis? 117
2. Utrum matrimonium gravi metu contractum sit invalidum, et quo jure? Ibid.
3. Quinam alii actus, sive contractus sint ipso jure irriti ob metum gravem, atque injuste incussum? 119

§ IV

De probatione, ac duratione metus, ubi et de met reverentiali.

Quæstio I. Quid generatim sit sentiendum de probatione metus? 122
2. Quibus probationibus, seu conjecturis in specie, metus illatus probetur? 123
3. Quid sit metus reverentialis, et an sufficiat ad invalidandos contractus? 124
4. Quamdiu metus semel illatus durare præsumatur? 126

TITULUS XLI.

DE IN INTEGRUM RESTITUTIONE.

§ I.

De natura, requisitis, ac forma petendæ restitutionis in integrum.

Quæstio I. Quid sit restitutio in integrum, et quale remedium juris? 127
2. Quæ requirantur ad restitutionem in integrum? 128
3. Qua forma restitutio in integrum peti, ac fieri debeat? 129

§ II.

Quibus competat beneficium restitutionis in integrum.

Quæstio I. Utrum minorennibus competat beneficium restitutionis in integrum? 130
2. Utrum beneficio restitutionis in integrum gaudeant ecclesiæ, claustra, aliaque pia loca, una cum republica, et universitatibus? 131
3. An semel denegatum restitutionis beneficium adhuc ecclesiæ vel minori concedi debeat? 132
4. An ecclesia, vel minor, contra aliam ecclesiam vel minorem, possit petere restitutionem in integrum? 133
5. Utrum majorennibus quandoque competat beneficium restitutionis in integrum, et quando? 134

§ III.

De tempore petendæ restitutionis in integrum.

Quæstio I. Utrum restitutio in integrum sit petenda intra quadriennium, ac tempus istud sit utile, vel continuum? 135
2. A quo tempore currere incipiat quadriennium, pro petenda in integrum restitutione concessum? 136
3. Utrum ecclesia post quadriennium possit aliquando petere restitutionem in integrum? Ibid.
4. An, et qualiter locum habeat restitutio in integrum, quando ecclesia graviter se læsam asserit per lapsum temporis? 138

§ IV.

De causis, in quibus restitutio in integrum locum habet, vel non habet.

Quæstio 1. Utrum clerico minorenni, in renuntiatione beneficii ecclesiastici graviter læso, danda sit restitutio in integrum? 139
2. Utrum adversus professionem religiosam detur restitutio in integrum? 140
3. Utrum restitutio in integrum competat adversus matrimonium? 141
4. Utrum minor restituatur contra propriam confessionem? Ibid.
5. Utrum minor in delictis sit restituendus? 142

§ V.

De effectibus restitutionis in integrum.

Quæstio 1. Quos effectus habeat restitutio obtinenda, sed nondum petita? 143
2. Utrum restitutio obtinenda, sed nondum petita, etiam hunc operetur effectum, ut illum, qui scit rem per restitutionis beneficium a se avocabilem esse, constituat in mala fide, adeo ut omnes fructus etiam consumptos restituere teneatur? 144
3. Quis sit effectus restitutionis in integrum petitæ, sed nondum obtentæ? 145
4. Quis sit effectus restitutionis obtentæ? 146
5. Utrum obtenta integrum restitutione, v. gr. fundi, non tantum ipsa res principalis, verum etiam fructus ejus sint restituendi? Ibid.
6. Utrum restitutio in integrum habeat etiam hunc effectum ut concessa minori prosit etiam majori communem causam cum eo habenti? 148

TITULUS XLII.

DE ALIENATIONE JUDICII MUTANDI CAUSA FACTA.

Quæstio 1. Alienatio judicii mutandi causa quid sit, et qualis actio, quibusque concurrentibus requisitis ex ea competat? Ibid.
2. Utrum edictum de alienatione judicii mutandi causa, etiam locum habeat in actore, qui actionem suam judicii mutandi causa dolose alteri cessit? 149
3. Quidnam jure canonico circa alienationem judicii mutandi causa specialiter statutum habeatur? 150

TITULUS XLIII.

DE ARBITRIS.

§ I.

De natura, et divisione arbitrorum, horumque differentiis ab arbitratore et judice.

Quæstio 1. Quid sit arbiter, et in quo differat ab arbitratore? Ibid.
2. Quotuplex sit genus arbitrorum, quæque inter hos differentia? 152
3. An, et in quibus arbiter differat a judice? 153

§ II.

De illis, qui compromittere in arbitros, vel arbitri esse possunt?

Quæstio 1. Qui possint compromittere in arbitros? 154
2. Qui possint, vel non possint esse arbitri? 155
3. Utrum laicus in causa spirituali, et judex respectu causæ coram eo agitatæ, possit esse arbiter? Ibid.
4. In quot arbitros compromitti possit, et debeat? 156

§ III.

De potestate arbitrorum, causisque super quibus in eos compromitti possit.

Quæstio 1. Qualis sit potestas arbitrorum? 158
2. De quibus causis possit compromitti in arbitros? 159
3. An præter memoratas quatuor causas dentur aliæ in quibus nequit intervenire arbiter? 160

§ IV.

De effectibus compromissi in arbitros, et laudi per hos pronuntiati.

Quæstio 1. Quis sit effectus atque obligatio compromissi in arbitros simpliciter facti absque appositione pœnæ, et laudi per hos pronuntiati? 161
2. Quis sit effectus compromissi in arbitros cum appositione pœnæ facti, et laudi per hos pronuntiati? Ibid.
3. Intra quantum tempus committatur pœna, si non detur id, quod arbiter dari jusserit? 162

V.

De remediis contra justum laudum competentibus ac cessatione potestatis arbitrorum.

Quæstio 1. Utrum contra injustum laudum arbitri aliquod juris remedium competat? 163
2. Quibus modis finiatur compromissum, ac potestas arbitrorum? 164

LIBER SECUNDUS

TITULUS I.

E JUDICIIS.

§ I.

Præmittuntur generalia de Judiciis.

Quæstio 1. Quid sit judicium, quibusque ex personis constituatur? 167
2. Quomodo hæc quatuor, videlicet judicium, instantia, causa et lis, inter se differant? 168
3. Quando judicium censeatur incipere, sive (ut alii loquuntur) quodnam dicatur litis exordium? 169
4. Quibus modis pereat, seu perimatur instantia causarum? 170

§ II.

De multiplici divisione judiciorum; ubi plura de judicio summario.

Quæstio 1. Quæ sit præcipua judiciorum divisio? 171
2. In quo consistat judicium summarium, quibusque in causis locum habeat? 172
3. Utrum, et qua ratione, subdividatur judicium civile, et criminale? 174

§ III.

De judice in causis spiritualibus, nec non civilibus ecclesiarum, personarumque ecclesiasticarum.

Quæstio 1. Utrum, et qualiter causæ spirituales ad judicem ecclesiasticum discutiendæ pertineant? 176
2. An etiam cognitio causarum civilium spiritualibus connexarum, spectet ad judicem ecclesiasticum? 177
3. Utrum temporalia negotia, causæque civiles ecclesiarum, personarumque ecclesiasticarum, ad solum judicem ecclesiasticum pertineant? 178

§ IV.

De judice in causis criminalibus clericorum.

Quæstio 1. Quis sit judex ordinarius in causis criminalibus clericorum? 179
2. Coram quo judice ecclesiastico clericus in criminalibus sit conveniendus? 180
3. An, si clericus una cum laico crimen committat, uterque in foro ecclesiastico sit conveniendus, et puniendus? 182
4. Utrum, et quando judex ecclesiasticus possit clericum criminosum tradere curiæ sæculari? 183

§ V.

De judice causarum feudalium.

Quæstio 1. Quis sit judex competens in causis feudalibus inter vassallos agitatis? 185
2. Quis sit judex competens, quando extraneus, seu non vassallus, habet litem cum vassallo? 187
3. Quis sit judex, quando quæstio feudalis oritur inter dominum et vassallum? 188
4. Utrum super crimine clerici vassalli delinquentis possit dominus laicus feudi cognoscere, eumque punire, ac feudo privare? 189

§ VI.

De illis, qui possunt ut actores, vel rei, stare in judicio.

Quæstio 1. Qui omnes possunt, ut actores vel rei, stare in judicio? 190
2. An mulieres possint personaliter stare in judicio, atque ad hoc compelli? 191
3. Utrum pupilli, ac minores viginti quinque annis habeant legitimam personam standi in judicio? Ibid.

§ VII

An, et qualiter religiosi, ac prælati, possint agere, et conveniri in judicio?

Quæstio 1. Utrum monachi, aliique religiosi, possint agere et conveniri in judicio? 193
2. Utrum prælatus, præsertim regularis, possit agere, vel conveniri super rebus ecclesiæ, aut monasterii, absque consensu capituli, seu conventus; et econtra? 194
3. Utrum habens actionem contra religiosum debeat ipsum convenire, vel potius monasterium ejus? 196

§ VIII.

Resolvuntur aliæ notabiles quæstiones circa materiam præsentis tituli.

Quæstio 1. Utrum acta unius judicii habeant effectum, fidemque faciant in alio? 197
2. Utrum gesta per judicem communiter existimatum, qui revera talis non est, sint valida? 199
3. Utrum aliquis possit esse judex in propria causa? 200
4. Utrum judex possit cogere partes, ut personaliter in judicio compareant? 202
5. Utrum partes litigantes teneantur in judicio per se ipsas factum proponere? 203
6. Utrum in præparatoriis, ac decisoriis judiciorum, attendendæ sint leges et consuetudines fori, ubi litigatur? Ibid.

TITULUS II.

DE FORO COMPETENTI.

§ I.

Generalia de foro, ejusque competentia præmittuntur.

Quæstio 1. Quid intelligatur nomine fori, præsertim competentis? 205
2. Quid juris, si reus conveniatur coram incompetente judice, aut de hujus competentia dubium oriatur? Ibid.
3. Quibus modis generatim inducatur competentia fori? 207

§ II.

De modo ordinario sortiendi forum ratione domicilii.

Quæstio 1. Quid, et quotuplex sit domicilium. 207
2. An, et qualiter ratione domicilii forum quis sortiatur? 208
3. Utrum quis forum sortiatur, et conveniri valeat ratione domicilii originis? 209
4. Utrum, et qualiter ratione quasi domicilii sortiatur quis forum, ita ut ibidem conveniri valeat? 210
5. Quid juris, si quis in duobus locis domicilium habeat, aut inchoata lite prius dimiserit? 211
6. Qui censeantur vagabundi, et ubi forum sortiantur ratione domicilii? Ibid.

§ III.

De modo ordinario sortiendi forum ratione delicti.

Quæstio 1. An et qualiter ratione delicti quis sortiatur forum? 211
2. Quid Judex delicti possit contra reum criminosum, non amplius existentem in loco delicti? 213
3. Utrum reus, qui fugit, sit remittendus ad locum delicti? 214
4. A quo judice possit puniri delictum in confinio duorum territoriorum commissum? 216

§ IV.

De modo ordinario sortiendi forum ratione contractus, et rei sitæ in alieno territorio.

Quæstio 1. An et quando quis sortiatur forum ratione contractus, necne? 217
2. Quam jurisdictionem habeat judex contractus respectu contrahentium? 219
3. An, et quando quis dicatur sortiri forum ratione rei alicubi sitæ? 220
4. In quibus differat forus domicilii a foro contractus, delicti, et rei? 221

§ V.

De modo extraordinario sortiendi forum in curia Romana; ubi de jure revocandi domum et avocatione causarum.

Quæstio 1. Utrum quilibet, præsertim clericus, possit conveniri in curia romana? 221
2. Quid sit jus revocandi domum, et quando locum habeat? 222
3. Quid sit avocatio causæ, et qualiter per eam inducatur competentia fori? 222

§ VI.

De modo extraordinario sortiendi forum per prorogationem jurisdictionis.

Quæstio 1. Quid sit prorogatio jurisdictionis, et quot modis fiat? 224
2. Quæ conditiones requirantur ad prorogationem jurisdictionis? 225
3. An etiam clerici possint in se prorogare jurisdictionem judicis non sui? 226

§ VII.

De modo extraordinario sortiendi forum ex qualitate causarum, ubi et de causis mixti fori.

Quæstio 1. An, et qualiter ratione continentiæ causarum quis forum sortiatur? 227
2. Quid censendum de causis mixti fori? 228
3. Utrum penitus per judicem sæcularem super crimine mixti fori, possit denuo accusari, ac puniri per judicem ecclesiasticum, et econtra? 230

§ VIII.

De modo extraordinario sortiendi forum ratione præventionis, et ex leg. Diffamari, *ac aliis.*

Quæstio 1. Quid sit, et qualiter inducatur præventio jurisdictionis, per eamque forus competens acquiratur? 231
2. Quid sentiendum de judicio ex leg. *Diffamari*, quisque in eo sit judex competens? 232
3. An detur alii modi extraordinarii sortiendi forum, et quales? 234

§ IX.

De privilegio fori clericorum; et quo jure proveniat.

Quæstio 1. An clericis competat privilegium fori, et qui nomine clericorum hic veniant? 234
2. Quo jure competat clericis privilegium fori? 235
3. Quid, in tanta sententiarum diversitate rationumque conflictu, præ cæteris sit tenendum? 240

§ X.

Alia dubia circa privilegium fori clericorum solvuntur.

Quæstio 1. Utrum exemptio clericorum, sive privilegium fori, possit tolli a summo Pontifice? 243
2. Utrum consuetudine induci possit, ut clerici coram judice sæculari conveniantur? 245
3. Utrum clericus possit renuntiare privilegio fori? Ibid.
4. An in nullo prorsus casu clericus coram judice sæculari conveniri possit? 246
5 Utrum suscipiens statum clericalem, vel monachalem, circa res ante clericatum gestas aut